

LUBIE (1) *sb n*

sg N łubi(e). ◇ [A łubié. ◇ I łubi(e)m.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. [Kora: Zamazować też tzeba pilnie [*w ulu*] skalubiny I dziuri niepotrzebnę nię zaluiąc gliny Ktemu łubyem nakrywac bi nyezamakali Bo od thego na thichmyast bi się zepsowali *ŚwirPasiecz* 254.]

2. *Kołczan, saidak; corytus Calep, Cn; pharetra, seorteum Cn: Corytus – Saidak, łubie. Calep 265a; [Iełcze mu y té łubié y kieścień do tego Dáruię/ cóm mógł z łupu doścąć Tátárskiégo. Albertus B4v (Linde)].*

Synonimy: 2. kołczak, saidak.

Cf 1. LUB

KCh